

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

z obsahu:

Školní ples 2018
Odborná exkurze ZA2
Rozhovor s panem Esterkou
EVYC – ME v yoyování
Firemní dny JMK
Rozhovor s paní Páleníčkovou
Exkurze Osvietim
Kytický den
Konference IT Brno
Pečeme s Vero

školní časopis
3. číslo
školní rok 2017/2018

ŠKOLNÍ PLES 2018

Jako každý rok, tak i letos se konal školní ples, který jako již tradičně připravovali pro své spolužáky, učitele, příbuzné a přátele studenti třetích ročníků spolu se svými třídními učitelkami Mgr. Hanou Ciprysovou a Mgr. Libuší Páleníčkovou. Organizace plesu, rozdělení úkolů, zajištění veškerých potřebných věcí a výzdoby včetně kapely trvala neskutečně dlouho, a proto se ples chystal už od října, i když se konal až 2. března 2018 v Dělnickém domě v Břeclavi.

Jako vždy nechyběla bohatá tombola plná zajímavých výher, která byla rozdělena hned do dvou kategorií. Mohli jste si tak odnést nejen některou z více než 200 menších cen, ale také nějakou z 15 hlavních, které i když byly letos označeny komickými názvy, obsahovaly dary vyšší hodnoty. Mezi takové patřil např. *Pozdrav od pana prezidenta Klause*, pod nímž se ukrývalo pero značky Parker, nebo *Relaxační sada*, což byl poukaz do lázní Lednice. Nechyběla samozřejmě ani hudba. O tu se se postaral Tomáš Holešinský alias DJ Thomas Hole. Celým programem provázely dvě naše studentky, Anežka Ciprysová a Adéla Horňáčková.

Přesto byl tento rok výjimečný hned z několika důvodů. Na plese jsme totiž oslavili 25. výročí založení školy, proto bylo součástí tradičního programu hned

několik zpestření. (Kromě fialovo-růžové balónkové výzdoby, která již při příchodu navazovala pocit narozeninové oslavy.) O první překvapení se postarali sami studenti – no lépe řečeno studentky a jeden odvážný student. Ti si za pomoci skvělé choreografky Mgr. Lucie Dvořákové, tedy místní paní učitelky chemie a tělocviku, připravili předtančení na hudbu z filmu *Velký Gatsby*, což jasně určilo, že se celý večer ponese v duchu 20. let 20. století. Druhé překvapení vytvořily samotné paní učitelky, které rovněž zatančily.

Půlnočním vrcholem programu byla volba krále a královny plesu. Tu vyhrála naše milá paní učitelka Mgr. Iva Kilianová se svým přítelem. Je nutno podotknout, že jim to vážně moc slušelo.

Kromě cen z tomboly nebo fotek z fotokoutku si tak návštěvníci plesu sebou domů odnášeli příjemný pocit a hlavně dobrou náladu.

I přes všechny hádky kolem plesu (kterých bylo více než dost) a zařizování (které bylo náročnější, než jsme si mysleli) máme pocit, že se celý večer vydařil tak, jak měl. Touto cestou bychom jménem všech studentů OM3 a ZA3 chtěli ještě jednou poděkovat všem, kteří se na přípravě plesu a jeho organizaci podíleli. Obrovské díky pak patří zejména třídním učitelkám.

Denisa Cupalová ZA3, Veronika Zoubková OM3, Tomáš Zeman OM3, Tomáš Foltýn OM3

OLYMPIÁDA V PSYCHOLOGII

„Do krajského kola psychologické olympiády, které se konalo dne 13. 4. 2018, jsme z naší školy postoupili společně se spolužákem Matějem Bajgerem,“ uvedla Aneta Pavelková ze ZA2.

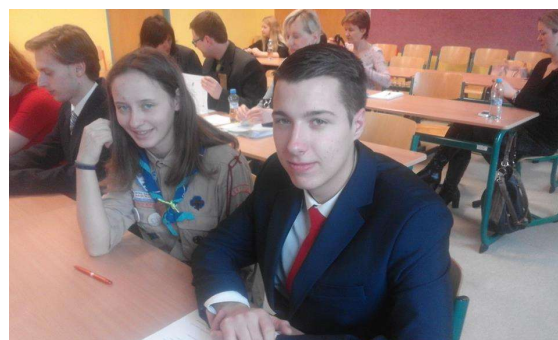

A jaké to vlastně celé bylo? Tématem soutěžní práce bylo zamyšlení se nad tím: „Kam kráčíme?“. Oba dva jsme se tohoto

tématu s radostí chytli, protože jsme ihned věděli, o čem budeme psát. Já jsem psala

o svém životním stylu skautingu a Matěj o práci dobrovolných hasičů.

Do Kyjova jsme jeli společně s paní učitelkou Nedvědíkovou, která nám po celou dobu pomáhala s našimi pracemi. Dostavili jsme se do SZŠ Kyjov, odložili jsme si věci a oba dva jsme si vylosovali pořadí, ve kterém jsme naši práci posléze prezentovali. Matěj šel jako devátý a svoji práci obohatil ukázkou hasičské přilby. Podle mě také zaujal celou porotu svou prací a svým názorem na toto náročné povolání. Já jsem šla hned po něm a svoji práci jsem prezentovala ve skautském kroji.

Oba dva jsme byli před výstupem hodně nervózní. Ale po poděkování za pozornost

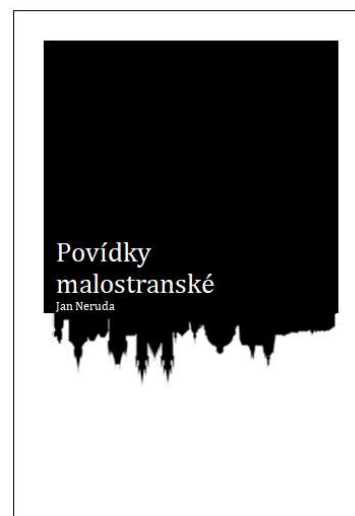
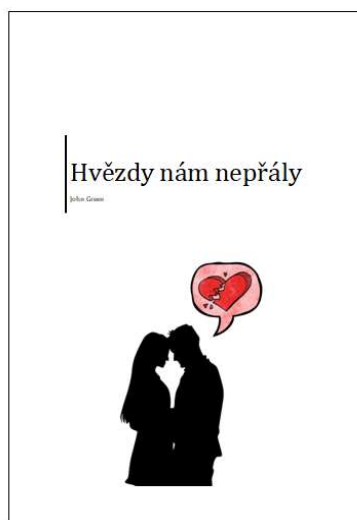
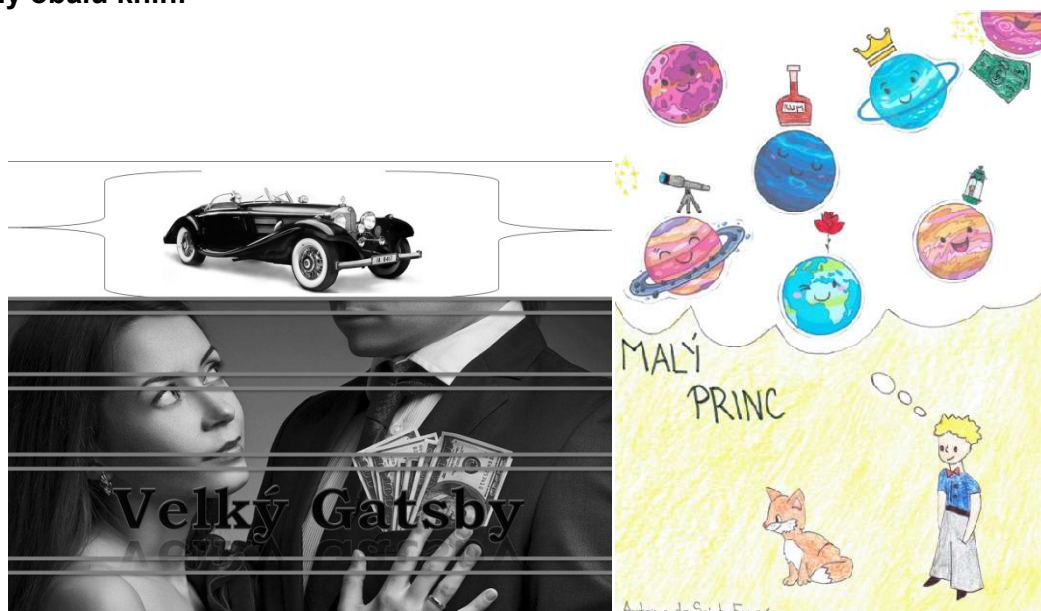
se nám ulevilo a tak jsme odcházeli s dobrým pocitem. Pak jsme šli na oběd a už se jen těšili na vyhlášení výsledků. Nakonec jsme se společně s Matějem umístili na třetím místě, což náš předchozí pocit ještě vylepšilo. Dokonce jsme byli odměněni.

Paní učitelka Nedvědíková nám totiž koupila kebab!!!

Aneta Pavelková a Matěj Bajger ZA2

VÝSLEDKY PRÁCE MM2 – Z PŘEDMĚTU KOMUNIKACE A MÉDIA

Návrhy obalů knih:

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM ESTERKOU

Jak dlouho učíte?

Jako učitel odborných předmětů učím na Střední průmyslové škole v Břeclavi od září roku 1997.

Jak trávíte svůj volný čas?

Ten trávím čtením knih s odbornou tematikou. Navíc rád fotografuji. Hlavně moji velkou lásku – vlaky. Dále se zabývám hudbou. Zpívám v několika sborech, jako je například Pěvecké sdružení moravských učitelů nebo sbor Lumír Brno.

Která muzika se Vám nejvíce líbí?

Mám rád jakoukoliv dobrou muziku, snad kromě džezu a podobně. Mám rád muziku, která je krásná, líbivá, ladí a umí pohladit. Z folkloru jsou to hlavně pomalé písně z jižní Moravy. Z vážné hudby mám rád naše skladatele, jako jsou Dvořák a Janáček. Protože ale hraji i na housle a varhany, mým oblíbencem je také Bach.

Jakou jste vystudoval vysokou školu? A proč právě tu?

Po absolvování Střední průmyslové školy v Břeclavi (obor doprava a přeprava) jsem vystudoval Vysokou školu dopravy a spojů Žilina na fakultě PEDas. Proč právě tam? Byla to jediná škola v tehdejším Československu, kde se daly získat vědomosti o železnici na vysoké úrovni.

Ted' ale vyučujete především IT, jak jste se k tomu tedy dostal?

Nebyl jsem od mládí učitel. Prošel jsem několika funkcemi u Českých drah, od výpravčího vlaků v Břeclavi až po vedoucího oddělení na Generálním ředitelství ČD v Praze. Protože jsem rodinný typ, tak mi postupem času vadilo dojíždění za prací do Prahy. Manželka se do Prahy stěhovat nechtěla, tak jsem se nakonec v roce 1997 vrátil zpět na Moravu a začal působit jako učitel odborných předmětů a správce počítačové sítě na SPŠ Břeclav. Odtud už byl pouze kousíček ke studiu informatiky na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Ukončením studia jsem získal aprobaci pro výuku ICT. No a od té doby učím IT.

V kolika letech jste se rozhodl tedy stát se učitelem?

Jak jsem uvedl již v minulé odpovědi, bylo to v roce 1997. Na SPŠ Břeclav se v té době uvolnilo místo učitele odborných předmětů a potřebovali zároveň správce počítačové sítě. Tak jsem se stal učitelem.

Jaká byla vaše největší kladná či záporná zkušenost během let učení, která Vás v životě někam posunula?

Velkým vkladem pro moji osobu je skutečnost, že se pohybuji mezi mladými lidmi. Snažím se vcítit do jejich problémů, ale také zálib. Prostě s nimi žiji. Z toho důvodu se cítím neustále mladý.

Na druhé straně se mi nelíbí nezájem některých studentů o výuku. Je to způsobeno tím, že třeba nemají ke studiu ani potřebné předpoklady. Ze strany škol pociťuji snížení náročnosti na studenty.

Proč jste se rozhodl vyučovat na naší škole?

Skutečnost, že učím na vaší škole, byla způsobena nepředpokládaným odchodem vašeho vyučujícího informatiky. Byl jsem vedením školy osloven, abych do konce školního roku 2017/2018 pana učitele informatiky zastoupil.

Jaký názor máte k přístupu žáků k učení a učitelům na naší škole?

Jsem přesvědčen, že na vaší škole studují studenti, kteří nijak nevybočují z chování studentů na jiných středních školách. Je to poznat již podle toho, když se přijde do školy. Poznáte to podle toho, jak se studenti chovají v prostorách školy, jak se vzájemně oslovují, ať už spolužáky, nebo učitele. Nepozoruji zatím nějaké zvláštnosti v chování studentů. Jak pomalu poznávám i vaše vyučující, tak si myslím, že mezi nimi panuje vzájemná dobrá nálada a spolupráce. Važte si jich a buďte k nim ohleduplní. Zaslouží si vaši úctu a uvidíte, že na ně budete celý život v dobrém vzpomínat...

A jak vidíte přístup učitelů k učebním metodám a k žákům?

Na učitele jsou v posledních letech kladeny zvýšené požadavky. Velmi je také zatěžuje spolupráce s rodiči. Zde se učitelé musí kolikrát umět pohybovat po velmi tenkém ledu... Nemají to jednoduché.

A vztah k žákům? Tak nejlépe je, když je vztah učitel-student a opačně vzájemně výborný, na vysoké úrovni, založený na úctě k tomu druhému. Aniž si to uvědomujete, tak tento princip funguje, snad až na malé výjimky. Musíme mít ale neustále na paměti, že obě strany jsme jenom lidé se svými přednostmi, ale i chybami.

rozhovor s panem učitelem Esterkou provedl Tomáš Harvánek MM2

EYYC ANEB MISTROVSTVÍ EVROPY V YOYOVÁNÍ

Dne 16. a 17. března 2018 se v areálu lednického zámku konal 8. ročník mistrovství Evropy v Yoyování, tedy ve sportu, který sice popularitu získává spíše až poslední dobou, ale starý je už skoro 4 000 let. Oficiálně však první „současné“ yoyo i jeho pravidla vzniklo až roku 1928. Naši studenti 1. - 3. ročníku pomáhali s přípravou, organizací i realizací mistrovství. „Po našem příchodu jsme se ujali chystání posezení pro veřejnost. Dále jsme organizovali příchody soutěžících k porotě a posléze na hlavní pódium, kde se pokračovalo ve freestylu,“ sdělil nám Michal Punčochář z MM2.

Soutěžilo se celkem ve třech kategoriích. Návštěvníci tak mohli vidět výkony začátečnicků, středně pokročilých i pokročilých, v tzv. X-divizi. Do finále se

dostalo 29 soutěžících, mezi vítězi nechyběli Mardoch Tal nebo břevclavská rodačka Veronika Kamenská, dcera naší paní ředitelky.

„Podle mě byla organizace velmi dobrá možnost, jak si procvičit angličtinu. Komunikovali jsme totiž nejen s účastníky z různých zemí, ale také s porotou, jejímž členem byl kromě Čechů například Francouz a Maďar,“ uvedl student OM3 Tomáš Zeman. „Více jsme se ale bavili s Francouzem, protože Maďar nebyl příliš komunikativní,“ doplnil Tomáše jeho spolužák Tomáš Foltýn. „Ptali jsme se ho na to, jak se mu líbí Praha a celkově ČR. Odpověděl nám, že Česká republika i Praha jsou pěkné, ale že tam je hrozně drahé. Mnohem více se mu prý líbilo tady v Lednici.“

Podle již zmíněných studentů byla celá akce velmi úspěšná, proto mají z vykonané pomoci dobrý pocit. „Snad si to užili i ostatní, kteří pomáhali,“ shodli se oba Tomášové.

Pochopitelně nás zajímal i názor našich studentů na samotná vystoupení. „Podle mě pro člověka, který se o yoyování zajímá, to musí být skvěle strávený den. Pro mě jako laika to ze začátku sice bylo zajímavé, ale postupem času a s nabývajícím počtem vystoupení se vám vše zamíchá dohromady. Jedná se určitě o zajímavý a náročný sport, ale není pro každého,“ uvedla Anna Šimková z MM2. Podobné mínění sdíleli i další naši žáci.

společnými silami redakční rada ☺

KRIMI S KLÍMOU

Dne 12. března 2018 jsme se zúčastnili přednášky v kině Koruna, jejímž hlavním protagonistou byl Josef Klíma. Předpokládáme, že k jeho jménu žádné informace není asi třeba přidávat. Tématem byl Zločin kolem nás, jak se ostatně jmenovala samotná přednáška. Hlavním cílem programu bylo informovat mládež o problematice zločinu v 21. století. Povídal o současné kriminalitě v ČR, o nejčastějších zločinech nezletilých, o problému zneužívání dětí i o problematice drog. Podle nás nám ale v podstatě Klíma neřekl nic, co bychom již nevěděli či neznali z předešlých akcí. Společným tématem všech příběhů bylo: „Nescházejte se s někým cizím na odlehlých místech.“ Děkujeme, pane Klímo, tohle studenti středních škol určitě ještě nevěděli.

Na druhou stranu se ale dá pochopit jeho zaujetí pro udílení rad a to právě díky jeho bohatým zkušenostem s kriminalitou, kterou si často zažil doslova na vlastní kůži. Osobně se nás asi nejvíce dotkl případ soudního procesu chlapce s dívkou, kteří se seznámili někde v klubu. Poté, co spolu po pár hodinách konverzace odešli, se dívka vrátila do baru s tím, že ji chlapec chtěl znásilnit, tak na něj vytáhla v sebeobraně nůž. Mladík to přežil a nakonec byl odsouzen na několik let. Teprve po čase se zjistilo, že tím agresorem byla dívka, jež mladíka chtěla ve skutečnosti okrást. Protože se jí to ale nepovedlo, pobodala ho a vše svedla na něj. Nejvíce nás šokovala to, že přestože byl mladík nevinný, skončil i tak ve vězení.

Jinak ale bylo jeho vyprávění v celku nudné. Rovněž se domníváme, že si

spoustu věcí domyslel, nebo minimálně přikreslil pro udržení pozornosti studentů, která místy více než upadala. Ne všichni však tento náš názor samozřejmě sdílí. Někteří z nás přece jen odcházeli s pocitem, že se dozvěděli spoustu nových informací o českém podsvětí, které ani netušili. Na druhou stranu je podle nás fajn, že je ještě někdo ochotný tyto často tragické příběhy předávat dál a celou dobu se snaží o upoutání publika i o toho, rozesmát ho. I když spíše černým humorem.

Závěr programu byl vymezen na otázky studentů. Za to má náš palec nahoru. Především se řešila česká politika, tedy trestní stíhání premiéra v demisi Babiše, znovuzvolení prezidenta Zemana a samozřejmě propuštěný vrah Kájínek. Velmi oceňujeme to, že i když otázky předem neznal, hezky se s nimi popral a měl k nim vždy co říct.

Kromě již zmíněných českých průšvihů se také řešilo zavraždění novináře na Slovensku. Právě na tuto nejaktuálnější problematiku jsme však žádnou odpověď vlastně nedostali. Klíma se jí totiž vyhnul velkým obloukem. Začal totiž mluvit o svém případu v Itálii, který se samotným slovenským problémem nijak nesouvisel. Úplný závěr programu byl věnován informacím o tom, jaké knihy již sepsal a krátce nám je popsal. Za naši redakci dáváme *** z *****. A to jednak důsledkem samotného programu a obsahu, ale především vlivem nevhodně zvoleného prostředí. Sedět více než hodinu na nepohodlných sedačkách, v úzkém prostoru a na vydýchaném vzduchu opravdu přežijí jen ti nejodvážnější. Břeclavi, zamysli se, co s tím uděláš!

redakční rada MM2

ODBORNÁ EXKURZE ZA2 NA ZÁCHRANNÉ SLUŽBĚ V BŘECLAVI

Ve středu 22. března 2018 jsme byli na exkurzi na záchranné službě v Břeclavi, kde sídlí záchranná služba. Exkurze nám začala v 8:00 v nemocnici v Břeclavi, konkrétně v garáži určené pro záchranné automobily. Zde nás čekala mladá a pěkná záchranářka Janča, kterou již dobře známe. Společně s paní učitelkou Nedvědíkovou nás totiž letos učí první pomoc.

Jako první jsme si ukázali kabinu auta, kde se nacházelo celé ovládání auta, včetně majáků, osvětlení atd. Potom jsme přešli do zadní části automobilu, kde teprve začalo to pravé pro nás. Postupně jsme si ukazovali celé vybavení záchranky, které je důležité na záchranu

lidských životů. Jako první jsme si ukázali tablet, který se v současné době hodně využívá. Jsou tam totiž napsané všechny informace o pacientovi a slouží například

jako rychlá spojka s Brnem, když je potřeba něco naléhavě vyřešit s doktorem, využívá se ale např. i u EKG.

Dále jsme si ukazovali záchranářský batoh, všechny léky, tracheální masky a ostatní vybavení. Na vlastní kůži jsme si

vyzkoušeli práci ve vakuové matraci. Matrace slouží při podezření na poranění páteře. Postiženého nám zahrál náš spolužák Ondra (No moc ho hrát nemusel :D :D) a my jsme zkoušeli práci s ním.

Za zmínku podle nás stojí i ukázka LUKASE, což je automatický přístroj na resuscitaci. Dále jsme si ukázali sklad veškerého materiálu i denní a noční místnost určenou pro záchranáře.

Na konci exkurze jsme poděkovali všem, co se nám věnovali a šli jsme se zpět do školy učit. Exkurze nám dala hodně informací a věřím, že si každý z nás něco zapamatoval.

Matěj Bajger, Aneta Pavelková,
Mirek Trávník ZA2

1984 GEORGE ORWELL

Ve středu 9. 5. 2018 v dopoledních hodinách se v Břeclavě v kině Koruna konalo představení 1984 od britského spisovatele George Orwella. Příběh se odehrával před revolucí, kdy ve světě vládl totalitní režim, který by každý občan nejrady ukončil. V Oceánii byli všichni ovládnuti diktátorem zvaným Velký bratr a byli trestáni i za malou myšlenku proti režimu. Diktátor se je snažil přesvědčit, že jejich režim vůbec není na škodu. Ovšem přesvědčit všechny obyvatele není možné, a tak se našli se i odpůrci systému. Jedním z nich je hlavní hrdina, Winston Smith, který si v jisté době psal deník a díky němu zjistil, že je třeba postavit se systému v zájmu zdravého rozumu. Tohle rozhodnutí ještě posílil nečekaný milostný vztah s Julií. To je velmi chytrá, inteligentní a přitažlivá dívka, ovšem Winston v jeden moment dosáhl názoru, že známé heslo: „V nevědomosti je síla“, Julií přesně nevystihuje. A pokud se ptáte, zda Winstona a Julií stihl trest, jako všechny jakožto odpůrce systému? Samozřejmě! Přesto, jakou hrůzou si oba dva prošli, přesto, že se navzájem zradili a byli zlomeni, snažili se najít způsob jak pokračovat v přátelství. Zeptali jsme se diváků na to, jak se jim představení líbilo. „Mrzí mě, že jsem to nepochopil už od začátku, herecké výkony byly v pohodě, obsah dobrý,“ odpověděl jeden z přítomných. Podle mě to bylo skvělé, i když trochu dlouhé představení. Pokud se chcete podívat na výborné herecké výkony a chcete mít představu, jak se měli lidé za totalitního režimu, rozhodně doporučuji 1984!

Adéla Wunschová MM1

Ve středu, 9. května 2018, si naše škola zpestřila vyučování zajímavým představením George Orwella – 1984. To se konalo v kině Koruna. Po 3. vyučovací hodině jsme se přesunuli do sálu, kde mělo představení probíhat.

Na začátku jsme moc nechápali, o čem vlastně představení je. Mnozí dokonce ani nevěděli, jak se jmenuje. Děj se točil okolo Smithe Winstona a jeho života po 2. světové válce. V té době byli u moci komunisté, kteří dbali na cenzuru, a proto jim nešlo, že se Winston zamiloval do Julie. Tajně se stýkali a Julie sháněla potraviny, které tehdy nebyly jen tak přístupné, např. citrony, káva,...

Po hodině představení následovala krátká pauza, kterou 80% lidí v sálu pochopilo jako konec. Když se dozvěděli, že představení bude ještě asi hodinu pokračovat, zklamaně se vraceli zpět na místa.

Příběh nakonec dopadl celkem smutně, protože komunisté si přizpůsobili Julií a Winstona ke svému obrazu v důsledku psychického a fyzického týrání, doslova jim vnutili své myšlenky.

Myslím, že i když bylo představení zajímavé a některé scény zábavné, většině lidí se moc nelíbilo. „Co to bylo?! Já jsem to nepochopila,“ ozývalo se z mnoha směrů. „Aspoň se dobře spalo.“ Mně osobně toto představení pomohlo pochopit, jak se asi cítili lidé, kteří byli sledováni 24 hodin. Vžila jsem se do rolí herců. Bouřlivý potlesk, který jsme jim věnovali, byl zasloužený.

Pavλίna Zachovalová ZA1

FIREMNÍ DNY JMK

Dne 4. 4. 2018 se vybraní žáci tříd MM2 a OM3 zúčastnili akce v Brně, která nesla název *Firemní dny*

Jihomoravského kraje. Akce byla pořádána Firmou Artin a KaPoV a byla vytvořena především pro žáky třetího a čtvrtého ročníku středních škol. Po domluvě se však mohli zúčastnit i žáci druhého ročníku.

Celkově se do ní zapojilo sedm různých škol z JMK. Hlavní náplní bylo prověřit a procvičit prezentační, komunikační a kreativní dovednosti žáků, ale také týmovou spolupráci, bez které by to nešlo.

Studenti byli náhodně rozděleni do jednoho z devíti týmů, přesto museli společnými silami splnit úkoly, které jim firma Artin nachystala. Každý tým měl vytvořit prezentaci na přilákání nových pracovníků, kteří se zajímají o IT a ekonomické obory. Dále měli nakonfigurovat ChatBota, jež byl schopný zodpovědět minimálně třicet různých dotazů.

Z mého pohledu byla akce velice povedená. Vytkl bych pouze jedinou věc a to slíbený oběd, který představovala jedna studená bageta. Ta člověka opravdu nenaplní. A právě tahle malá chybička, teď podle mě vrhá obrovský stín na firmu Artin, která se chlubí tím, že má stále plné ledničky.

Tomáš Foltýn OM3

Dne 4. 4. 2018 jsme se v Brně zúčastnili Firemních dnů JMK. Akce byla naplánovaná pro žáky 3. a 4.

ročníků středních odborných škol a gymnázií. Celkem se zúčastnilo sedm škol, jejichž žáci byli rozděleni do devíti různorodých týmů po šesti či sedmi členech. Každé skupince byl navíc přidělen vlastní mentor.

Hlavní náplní tohoto projektu bylo simulovat prezentační dovednosti, kreativnost a také soudržnost týmu pod časovým tlakem.

Akce byla rozdělena do dvou částí, nejprve jsme měli vymyslet náborovou kampaň pro firmu Artin, která celou akci sponzorovala.

Poté následovala obědová pauza, po níž jsme vytvářeli prezentaci, kterou jsme následně odprezentovali před porotou a ostatními účastníky projektu.

Firma Artin se zaměřuje na vývoj umělé inteligence a IT, v současné době má pouze 205 zaměstnanců, přesto měli v roce 2016 obrát 160 mil. Kč.

„Z pohledu účastníka můžu říct, že projekt byl vydařený, měl jsem

možnost potkat nové lidi a také s nimi pracovat ve stresových situacích,“ uvedl Tomáš Zeman. Přesto na průběhu akce našel i nedostatky. „Jediná věc, kterou mohu projektu vytknout, bylo nedostatečné zajištění jídla. Na to, že mnozí z nás vstávali velmi brzy ráno a celá akce trvala až do 16 hodin, jsme dostali k obědu jednu studenou bagetu.“

Na závěr dostali všichni účastníci certifikát.

Anežka Ciprysová a Tomáš Zeman, OM3

Dne 4. 4. 2018 se konala akce Firemní dny JMK Brno. Zpočátku, když nám bylo oznámeno, že nás přihlásili a budeme muset jet, se nám vůbec nechtělo. Museli jsme totiž být na nádraží v Břeclavi již v 7:00 hod. ráno a domů jsme se měli vrátet kolem 17:00. Nakonec jsme ale jeli. Co jiného nám taky zbývalo?

Ráno jsem musela vstát v 4:15 hod., abych všechno stihla, jela jsem autobusem do Hodonína a odtud vlakem do Břeclavi. V 6:55 hod. jsme se všichni sešli a v 7:07 hod. odjeli rychlíkem do Brna. Přišli jsme na místo, kde jsme se nejprve museli zaregistrovat. Každý dostal jinak barevný náramek a podle nich jsme pak byli rozděleni do týmů. Poté následovalo zahájení a umístění ke stolům, kde vznikala celá naše práce. Každá místnost měla svého mentora, který podle potřeby poradil nebo ukázal co a jak. Projekt jsme nejprve museli celý vymyslet, napsat do Wordu a poté udělat prezentaci a nainstalovat chatbota.

Bála jsem se, koho schytám do skupiny, ale byli to nejlepší lidi, co jsem si mohla přát. Všechno jsme krásně stihli. Do 14:00 se musely hotové práce odeslat a později se prezentovaly. V 15:30 proběhlo vyhlášení výsledků. Velmi mě překvapilo, že zrovna náš tým růžových vyhrál. Pak už jsme se jenom sbalili a jeli domů.

Výlet se mi moc líbil. Jsem moc ráda, že jsem poznala nové lidi. Navíc to byla to zajímavá zkušenost.

Barbora Sůkalová OM3

Paní učitelka Sucháčová za námi přišla s tím, že se 4. dubna konají Firemní dny JMK v Brně. Z naší třídy sice vybrala pět lidí, ale nakonec jsme tam byli jenom my tři.

Náš první dojem byl velmi stresující, protože nám bylo oznámeno, že budeme pracovat s neznámými lidmi. Nevěděli jsme, co nás čeká, takže jsme se moc netěšili a nebyli jsme z toho vůbec nadšení. Dalším důvodem našeho stresu bylo i to, že jsme neměli formální oblečení a tak jsme ho na poslední chvíli sháněli.

V den konání jsme měli sraz v 6.50 na břevlavském nádraží s ostatními žáky z vyššího ročníku a paní učitelkou Sucháčovou. Když jsme dojeli do Brna, jeli jsme tramvají na místo, kde se to všechno odehrávalo.

Byli jsme rozděleni barevnými náramky do skupin, ve kterých jsme měli strávit celý den. Úkolem každé skupiny bylo vytvořit náborovou kampaň pro firmu Artin, která obsahovala prezentaci a chat s Chatbotem. U Chatbota jsme měli vymyslet 30 otázek a odpovědí. Na celou práci jsme měli 3 hodiny. Poté jsme vše prezentovali před ostatními skupinami a porotou.

Překvapilo nás, že to nakonec nebylo tak stresující, jak jsme si mysleli. Získali jsme nové zkušenosti s prací v neznámém kolektivu, prezentováním před publikem a mnoho dalších zážitků, které nám nikdo nevezme.

Pavla Králová, Kristýna Kovářiková,
Jindřiška Grúzová z MM2

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU PÁLENÍČKOVOU

Jakou vysokou školu jste studovala?

Vystudovala jsem Filozoficko-přírodovědeckou v Opavě.

Bydlela jste v Opavě, nebo jste denně ojížděla?

Ano, bydlela jsem tam. Domů jsem dojížděla 1-2x týdně.

Učíte jen cizí jazyky? Naučila jste se je jen díky škole, nebo i díky výměnným pobytům?

Naučila jsem se je jak ve škole, tak i samostudiem. Čtení pohádek i výměnné pobyty mi daly taky hodně.

Kde jste byla na výměnných pobytech?

Byla jsem v Anglii, Německu, Rakousku, ale i v Rusku.

Četla jste pohádky jen v německém a anglickém jazyce? Jaké se Vám líbily?

Mým prvním cizím jazykem byla němčina, ta je má nejoblíbenější, takže jsem četla hlavně německy. Přečetla jsem toho poměrně dost. Začínala jsem pohádkami, které jsem znala z češtiny, třeba O pejskovi a kočičce.

Četla jste to jen v cizím jazyce nebo následně i českém?

Ano, četla jsem je jen v cizím jazyce, ale pohádky, které jsem četla, tak jsem znala z češtiny. Když tam byla některá slovíčka, kterým jsem nerozuměla, tak jsem si je vyhledala.

Co Vám tak učarovalo na studiu cizích jazyků?

Velice ráda cestuji, proto jsem se chtěla naučit cizí jazyk, abych mohla komunikovat s lidmi v zahraničí. Navíc si myslím, že jsem jazykový typ.

Chcete se naučit ještě nějaký cizí jazyk?

Ráda bych se zdokonalila v ruštině. Myslím si, že to není obtížný jazyk. Popřípadě bych se chtěla naučit turecky, protože tu neumím až tak moc. Byla jsem v Turecku a zase bych se tam vrátila.

Cestovala jste sama nebo s někým?

Když jsem jezdila na pobyty, jezdila jsem sama. Jsem hodně individuální člověk (usměje se). Raději cestuji sama, protože si můžu vybrat, kam se podívám dřív (zase se usmívá).

Co Vás na Vaší práci, tedy na učení baví nejvíce a co nejméně?

Ráda komunikuji s lidmi/studenty a předávám jim nové znalosti, dovednosti. Mám ráda německý a anglický jazyk, proto jsem ráda, že je mohu vyučovat. Co mě však nebaví je opravování písemek. Zvláště pokud je toho hodně nebo jsou příliš dlouhé.

Líbí se Vám na téhle škole?

Ano, jsem tu velice spokojená (usměje se).

Máte hodně volného času?

Příliš volného času nemám. Jen někdy o víkendech.

Jaké jsou Vaše koníčky? Čím se zabýváte, když už konečně ten volný čas máte?

V létě ráda cestuji, poznávám nová místa, kultury a lidi. Jinak mě baví čtení, tancování i plavání. Výuka cizích jazyků je taky můj koníček.

rozhovor s paní učitelkou provedla Kristýna Kovářiková MM2

OM4 + ZA4 – POSLEDNÍ ZVONĚNÍ A PŘEDÁVÁNÍ MATURITNÍHO VYSVĚDČENÍ

PODHLIED DO KRUTÉ MINULOSTI ANEB EXKURZE V OSVĚTIMI

Dne 17. 4. 2018 se naše škola zúčastnila společně se Střední vinařskou školou Valtice exkurze do koncentračního tábora Osvětim v Polsku.

Naše cesta začala poměrně brzy, už v 7:00 ráno, nikdo kvůli tomu ale neztratil dobrou náladu a nadšení.

Jakmile jsme nasedli do autobusu, všichni vytáhli své svačinky a začala žranice, která trvala až do našeho cíle.

Do Osvětimi jsme přijeli něco málo po 11. hodině. Za chvíli měla začít dlouhá prohlídka po areálu. Zpočátku jsme měli trochu problém s paní průvodkyní.

No vlastně s oběma. Ta česká očividně dlouho v Osvětimi nebyla, protože nevěděla co a jak. Ta druhá, která nás provázela po táboru, byla zase naneštěstí Polka, takže jsme jí moc nerozuměli. Ale paní učitelka Kilianová a paní učitelka

Trubačová statečně zvládly překlad vykládaného textu. Samotná prohlídka byla velice emotivní. Trochu nás ale mrzelo, že byla krátká. Těm, kteří tam již byli, se dokonce zdálo, že nebyla úplná.

Z koncentračního tábora Osvětim 1 jsme přijeli do druhé části – Březinky, tedy tábora, který už byl určen pouze na vyhlazení. Vzhledem k tomu, že většina objektů byla zbořená, nebo se restaurovala, byla pro nás tato část nudná a nezajímavá. Většina osazenstva zájezdu navíc byla už unavená po náročné cestě.

Po skončení oficiální části prohlídky paní učitelka Kilianová rozhodla, že se musíme podívat ještě k dalekému památníku, načež nastaly veliké protesty. Ty byly ale rozeznány děsivým výrazem paní učitelky. Takže jsme šli. Cesta nám, aspoň podle nás, trvala nekonečně dlouho.

Konečně jsme měli po prohlídce a všichni se těšili opět na své svačinky a dobrůtky. Cesta zpátky byla veselá, naše škola s najezenými pupíky zpívala i lidové písničky na zpříjemnění cesty. Velice ji ale kazili páni řidiči, kteří nebyli ochotní zastavit ani na čůrací pauzy. I přesto jsme cestu úspěšně zvládli a šťastně dojeli domů. Následující den jsme rozebírali všechny naše zážitky. Všichni vypadali spokojeně.

Karla Švajdová MM2

KYTIČKOVÝ DEN

Dne 16. 5. 2018 proběhla veřejná sbírka Ligy proti rakovině, které se zúčastnily třídy MM1 a ZA1 spolu s paní učitelkou Kilianovou a Ottovou. Den začal srazem ve škole, kde jsme se rozdělili do malých skupin a dostali pokyny. Skupinky se následně vydaly na různá místa po Břeclavi a okolí a snažili se oslovit co nejvíce lidí, aby podpořili dobrou věc.

Většina přispěla, proto se podařilo vybrat 25 916 Kč a prodat 941 kytíček.

Díky akci si nejen studenti, ale i ostatní, uvědomili problematiku nádorového onemocnění tlustého střeva. Letošní ročník Českého dne proti rakovině byl rekordně úspěšný – i díky dárcovským SMS se vybralo přes 19 milionů Kč.

KONFERENCE IT BRNO

Dne 30. 5. 2018 se třída MM2 zúčastnila přednášky na VUT v Brně.

Přednáška začínala kolem 10. hodiny, takže jsme museli z Břeclavi vyrazet poměrně brzo. Po příjezdu do areálu vysoké školy jsme se tak všichni vrhli na coffee break.

Přednáška měla několik částí, ty by se však daly jednoduše rozdělit na dvě témata. V první části se řešila samotná

komunikace, druhá se týkala počítačových virů.

Přednáška se nám vůbec nezamlouvala, pro nás byla velmi složitá, a protože nám připadala i nudná, téměř všichni si aspoň na chvíli schrupli.

Nejlepší z celého dne bylo místní občerstvení. Posilnění obědem, svačinami, různými jinými dobrůtkami a káfičkem jsme se vrátili zpět do Břeclavi.

PEČEME S ... VERO

Muffiny

Ptáte se, proč jsem si vybrala zrovna muffiny? Je to prosté. Muffiny jsou jednoduché na přípravu, jsou dokonalé nadýchané, kousky čokolády se Vám rozplývají v ústech a každý, kdo je ochutná, si je zamiluje. Tak pojďme na ně!

Na těsto budeme potřebovat:

1 banán
220 g polohrubé mouky
100g cukru krupice
2 lžičky prášku do pečiva
popř. na čokoládovou variantu 2 lžičky holandského kakaa
170 ml mléka
125 g másla
2 vejce

Pomůcky:

1 velká mísa
3 malé mísy
vařečka
vidlička
formičky na muffiny
plech na muffiny

Postup:

Nejprve si zapneme troubu na 180°C, poté si nachystáme máslo do malé mísy a necháme ho rozpustit v mikrovlnné troubě. Nasekáme si čokoládu a vidličkou rozmačkáme banán. Obě malé mísy s banánem a čokoládou si dáme stranou a jdeme chystat základ těsta. Smícháme mouku s práškem do pečiva, cukrem a pro čokoládovou verzi muffinů, kakao. Přidáme mléko, máslo a vejce. Těsto zamíchám tak, aby bylo bez hrudek. Poté přidáme banán a nasekanou čokoládu (malou část nechám na dozdobení) a opět zamícháme. Plech vyplním formičkami a naplníme je vzniklou směsí do 2/3. Vršek těsta dozdobíme čokoládou a můžeme dát do trouby. Pečeme zhruba 20 minut dozlatova. Na tohle těsto nepoužívám mixér, protože muffiny potom nejsou tak krásně nadýchané.

Přeji dobrou chuť ☺

Cookies

Mezi mé oblíbené sladkosti patří i domácí cookies. Nejlepší jsou ještě teplé a křupavé. Hodí se na jakoukoliv oslavu každého věku.

Na přípravu těsta budeme potřebovat:

1 špetku soli
250 g čokolády na vaření (podle chutě – mléčná, bílá, hořká)
1 ks balíčku prášku do pečiva
500 g polohrubé mouky
250 g tuku Hera
10 g vlašských ořechů
2 vejce
250 g cukru krupice

Postup:

Heru utřeme s cukrem a vejci do pěny, přidáme polohrubou mouku s kypřícím práškem a špetkou soli. Čokoládu a ořechy nasekáme na malé kousky a přidáme do těsta. Z těsta vytvoříme kuličky, které jemně stlačíme. V troubě o teplotě 200°C pečeme po dobu 20 minut.

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

Školní časopis

Soukromé SOŠ manažerské a zdravotnické s. r. o., Slovácká 1a, Břeclav

ŠÉFREDAKTORKY:
REDAKČNÍ TÝM:

Ing. Viera Sucháčová, Mgr. Iva Kilianová
MM2 (pro školní rok 2017/2018):

Jana Aubrechtová
Petra Bayerová
Simona Brozáková
Jindřiška Grůzová

Tomáš Harvánek
Michaela Kohoutová
Kristýna Kovářiková
Pavla Králová

Petr Molčík
Kateřina Navrátilová
Marie Pačutová
Michal Punčochář

Eliška Sedlářová
Anna Šimková
Karla Švajdová
Veronika Valentová

Slovácká 1a, 690 02 Břeclav

www.mzbv.cz

ssoss.breclav@post.cz